

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2017 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະຮຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team
Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Associate Executive Director, Baptist General Convention of Texas: Steve Vernon
Publisher, BaptistWay Press® : Bob Billups
Publishing Consultant: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3
Bounhome Phommachanh, Lao-Thai Baptist, San Antonio, Texas
Editor for Lessons 1, 2, 3,
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 4, 5, 6
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 4, 5, 6
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 7, 8, 9
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 7, 8, 9
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 10, 11, 12, 13
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 10, 11, 12, 13
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ກາງແຂນ: ຊຸມແຫ່ງປັນຍາຫລືຄວາມໂງ່ຈ້າ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 1:18-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 1

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຂ່າວປະເສີດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນການສະສົມພຣະປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເປັນຫຍັງລາງຄົນຈຶ່ງຖືວ່າຂ່າວປະເສີດເປັນເລື່ອງໂງ່ ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກຈະນຳຄວາມເຊື່ອໃນພຣະປັນຍາ ແລະເພື່ອຕຽມຕົວໃນການຈັດຕຽມແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ.

ແຜນການສິດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເລື່ອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ໃນເວລາທີ່ເຂົ້າຫ້ອງຮຽນມາແລ້ວ ໃຫ້ນັກຮຽນຈັບຄູ່ກັນ ແລ້ວຄູຈະເອົາເຈ້ງໃຫ້ຜູ້ລະບົບ ແລະສໍ້ດ້ວຍ. ໃຫ້ນັກຮຽນແຕ່ລະຄູ່ຊອກຫາຄຳເວົ້າທີ່ຄູ່ກັນ ເຊັ່ນ: ກຸ້ງໃຫຍ່, ຫູອີ້ງ, ຕາບອດແຈ້ງ...ຫລັງຈາກນັ້ນ ປະມານ 2 ນາທີ ຄູກໍຈະໃຫ້ແຕ່ລະຄູ່ມາສະເໜີຂອງໃຜຂອງລາວ.
2. ອະທິບາຍວ່າ ພວກເຮົາຈະໄດ້ຮຽນ 1 ແລະ 2 ໂກຣິນໂທ ໂດຍການເບິ່ງຈິດວິນຍານ. ຊຸມແຫ່ງປັນຍາຫລືຄວາມໂງ່. ເບິ່ງໃນເຈ້ງບົດຮຽນເຮົາຈະໄດ້ຮູ້ ແລະເຂົ້າໃຈເພີ່ມເຕີມ

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30)

3. ວາງຄຳຖາມ: (ຖາມພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອ) ທ່ານຄິດວ່າມີທາງໃດແດ່ ທີ່ຈະໄປເຖິງສວັນໄດ້?
ຖາມ: ເປັນຫຍັງຄົນຫລາຍຄົນຈຶ່ງເລືອກເອົາທາງທີ່ງ່າຍ ຫລາຍກວ່າເລືອກທາງຂອງພຣະເຢຊູ?
ສິນທະນາໃນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນ. ຫລາຍຄົນກໍມັກຈະຫາທາງທີ່ຖືກໃຈຕົວເອງ.
ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີ 1 ໂກຣິນໂທ 1:18-25

ຖາມ: ຊາວໂລກທັງຫລາຍ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໃດ ຕໍ່ແຜນການຊົງໂຖ່ຂອງພຣະເຈົ້າ? ຄຳວ່າຄວາມໂງ່ ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ເຂົາຈະໃຊ້ມາເປັນຄຳບັງຈິດໃຈ ເຂົາຈະນຳມາໃຊ້ເປັນຫີນສະດູດຂອງພວກເຂົາເອງ. ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເຫັນຄວາມສລາດຂອງພຣະເຈົ້າ.

4. ໃຫ້ອີກຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະຄຳພີ 1 ໂກຣິນໂທ 1:26-31

ວາງຄຳຖາມ: ຖ້າທ່ານຈະໃສ່ຊື່ຄົນນີ້ທ່ານຈະໃສ່ຊື່ວ່າຢ່າງໃດ? ແລະໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ? ຈຶ່ງບັນທຶກໄວ້ວ່າທຸກຄົນເຫັນດີດ້ວຍ. ກົງກັນຂ້າມກັບທີ່ບັນທຶກໄວ້ບໍ່ແມ່ນທຸກຄົນທີ່ເຫັນດີດ້ວຍ ຍັງມີພວກຕໍ່ຕ້ານອີກ. ໂປໂລອະທິບາຍອີກວ່າ: ພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອ ຄິດວ່າພວກທີ່ເຊື່ອເປັນຄົນໂງ່ຈ້າ ແລະອ່ອນແອ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

5. ຫັນເຂົ້າມາຫາຫ້ອງຮຽນ ຮວມກັນອີກເປັນໝວດລະ 3 ຫລື 4 ຖ້າຫ້ອງຮຽນຫາກນ້ອຍ ຜູ້ດຽວກໍເປັນໝວດນຶ່ງໄດ້. ເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດທີ່ຈະປ່າວປະກາດໃຫ້ຄົນໆນຶ່ງ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສລາດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຢຸດຢູ່ປະມານ 2 ນາທີ ໃຫ້ເວລາຄິດ. ຫລັງຈາກນັ້ນກໍໃຫ້ແຕ່ລະໝວດອອກຄຳຄິດເຫັນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊ່ວງທີ່ເຮົາທຳງານຫ່າງຈາກໂປໂລເຖິງ 2000 ປີກວ່າແລ້ວກໍຕາມ ພວກເຮົາກໍຍັງມີຜູ້ທີ່ເຊື່ອ ແລະມີຄວາມສຽນຫລາຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ຍັງມີຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຄວາມໂງ່ຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພຣະເຈົ້າຍັງຮຽກຮ້ອງພວກເຮົາໃຫ້ເຊື່ອແລະວາງໃຈໃນພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ. ແລະສຳແດງພຣະເຢຊູໃຫ້ເຂົາເຫັນ ແມ່ນວ່າຈະມີຜູ້ຕ້ອງການຫລືບໍ່ກໍຕາມ.

6. ຄຳຖາມລື້ມຄືນ ຫຼຸນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ຕອບຄຳຖາມແລະສົນທະນາກັນໄດ້.

7. ອະທິຖານແລະຕຽມນັກຮຽນເຂົ້າສູ່ການນະມັສການ

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 2

ຈິດວິນຍານທີ່ເຕີບໂຕ: ການຢຽວຢາພາຍໃນໂບດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 3:1-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 3

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ການຂາດຈິດວິນຍານທີ່ເຕີບໂຕ ສາມາດນຳການແບ່ງແຍກມາສູ່ຄຣິສຕະຈັກ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກທີ່ແຕກແຍກກັນ ຫັນມາຄືນດີກັນໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຕີລາຄາໄດ້ວ່າ ຈິດວິນຍານຂອງສະມາຊິກໂບດຢູ່ໃນລະດັບໃດ ແລະ ມີຜົນສະທ້ອນໃຫ້ແກ່ໂບດຫລາຍປານໃດ.

ແຜນການສິດສອນສຳລັບຄູ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນຈະເຖິງເວລາເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ໃຫ້ສັງເກດເບິ່ງວ່າຈະມີຄົນມາຢັ້ງມຢາມບໍ່? ມີຈັກຄົນ? ມາຈາກຕ່າງປະເທດ. ຖາມສັ້ນໆວ່າທ່ານໄດ້ສັກຢາກັນພະຍາດຫລືບໍ່ ກ່ອນຈະມາເຖິງທີ່ນີ້. ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເປັນການສຳຄັນໃນການໄປຕ່າງປະເທດ? ອັນນີ້ແມ່ນການສັກຢາໃນການເດີນທາງ.
2. ບົດຮຽນໃນວັນນີ້ພວກເຮົາຈະຮຽນໃນ 1 ໂກຣິນໂທ ບົດທີ 3 ເພື່ອຈະກວດເບິ່ງພະຍາດທີ່ມີຢູ່ໃນໂບດເຮົາ. ພະຍາດຂັດແຍ້ງ ສຳຫລັບພະຍາດນີ້ສາມາດປິ່ນປົວໄດ້ ດ້ວຍພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ. ຫຼຸ້ນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ຕີຣາຄາຕົວເອງລອງເບິ່ງ ຫລັງຈາກທີ່ບົດຮຽນນີ້ຈົບລົງໄປ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະຄຳພີ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຂີດກະດານເປັນສອງຝ່າຍ. ຝ່າຍໜຶ່ງໃຫ້ໝາຍໄວ້ວ່າເດັກນ້ອຍ ຝ່າຍໜຶ່ງໃຫ້ໝາຍວ່າຜູ້ໃຫຍ່ ບອກໃຫ້ນັກຮຽນຮູ້ວ່າຜູ້ໃຫຍ່ຕ້ອງແຕກຕ່າງກັບເດັກນ້ອຍແນ່ນອນ. ໝາຍລິງໃສ່ວ່າເດັກເວົ້າຢ່າງໃດ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ເດ ເວົ້າແນວໃດ.. ໃຫ້ຄົນໜຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 3:1-4 ເດັກນ້ອຍຈະໃຫຍ່ທາງດ້ານຮ່າງກາຍ

ແລະແລະຄວາມຄິດ ພວກທ່ານຍັງມີການອິດສາອິສຍາ ຍັງມີການທຸ້ມຖຽງກັນ. ດັ່ງນັ້ນພວກທ່ານກໍ ຍັງຢູ່ຝ່າຍໂລກ.

4. ຍາຍເຈັ້ງກັບສໍດໍາໃຫ້ ແຕ່ລະຄົນແລະໃຫ້ຕັ້ງໃຈຟັງ ແລະບັນທຶກວ່າເຂົາມີຈຸດປະສົງຢາກເວົ້າຫຍັງ. ແບ່ງຫ້ອງເປັນສອງສ່ວນແລ້ວໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 3:5-9 ອີກສ່ວນນຶ່ງໃຫ້ບັນທຶກ 1 ໂກຣິນໂທ 3:10-15 ຫລັງຈາກນັ້ນຈັກ 2-3 ນາທີ ຈະໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງຕາງໜ້າສ່ວນທີ່ນຶ່ງລວບລວມວ່າເຂົາຢາກເວົ້າຫຍັງ ແລະຕໍ່ ໄປເປັນສ່ວນທີສອງ
5. ບອກຊື່ເພງທີ່ກ່ຽວກັບໄມ້ກາງແຂນພຣະຄຣິດ ບົດທີ 288 ອ່ານເນື້ອເພງ ແລ້ວໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຄວາມ ຄິດຄວາມເຫັນ. ຄົນຄຣິສຕຽນຈະດໍາລົງຕົວຊີວິດໃນໂລກຄືຢ່າງໃດ.
6. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 3:16-17 ດັງໆ ແລະຈະອະທິບາຍເຖິງວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ

ນໍາບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດປະຈຳວັນ

7. ທ່ານເປັນຜູ້ໃຫຍ່ຫລືເດັກນ້ອຍ? ຂໍໃຫ້ທ່ານເບິ່ງຕົວເອງ ໃນເວລາທ່ານທ່ານຢູ່ໃນສັງຄົມ. ຄົນທີ່ເຕີບ ໃຫຍ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານຈະສົນໃຈເຣື່ອງພຣະເຢຊູຄຣິດຫລາຍກວ່າ. ຫຼຸນໃຈສະມາຊິກຢູ່ໃນໂບດວ່າ ພວກເຂົາຢູ່ໃນຈໍພວກໃດ. ສັ່ງຕົວເອງວ່າຂ້າງໃດໜັກກວ່າ ຜູ້ໃຫຍ່ຫລືເດັກນ້ອຍ.
8. ໃຫ້ຕອບຄໍາຖາມໃນເຈັ້ງບົດຮຽນ. ຖ້າແຕ່ລະຄົນຫາກມີສຸຂພາບດີ ຄຣິສຕະຈັກກໍຈະມີສຸຂພາບດີເຊັ່ນ ກັນ. ຖ້າຈິດວິນຍານເຮົາດີ ກໍສາມາດປົນປົວຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້. ຄຣິສາມາດແກ້ໄຂຄວາມ ຂັດແຍ້ງໄດ້.
9. ອະທິຖານຕຽມຕົວທີ່ຈະເຂົ້າເຝົ້າພຣະເຈົ້າ.

ບພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ສິນທັມກັບການອະລຸມອະລວຍ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-5

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-5

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໂບດຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ພົບກັບບັນຫາເຮືອງສິນທັມ ທີ່ມີການອະລຸມອະລວຍລະວ່າງສະມາຊິກດ້ວຍກັນ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະເກີດຂຶ້ນໄດ້ຢ່າງໃດໃນໂບດຂອງພວກເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຢາກໃຫ້ຮູ້ວ່າ ພວກເຮົາຈະມີການໂອ້ລົມສິນທະນາຢູ່ໃນໂບດຢ່າງໃດ?.

ແຜນສຳລັບການສິດສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເລີ່ມຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຄູສອນລົງໃນກະດານຄຳວ່າ ລະບຽບພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ ເມື່ອທ່ານເຂົ້າມາເຫັນດັ່ງນີ້ ທ່ານມີແນວຄິດຢ່າງໃດ. ບັນທຶກຄຳຕອບແລ້ວກໍສິນທະນາ. ການເຫັນພ້ອມໃນລະບຽບຂອງໂບດ ສ່ວນຫລາຍແມ່ນມັກມີການຈິ່ມວ່າ.
2. ແຕ່ຖ້າມີການແບ່ງແຍກເກີດຂຶ້ນເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ນັ້ນແຫລະຄືໂບດທີ່ຄວນມີ. ຫລາຍຄົນຈິ່ມວ່າໃຫ້ກອງປະຊຸມ. 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-2 ໂປໂລໄດ້ປະເຊີນໜ້າກັບຄຣິສຕຽນຊາວເມືອງໂກຣິນໂທ ຜູ້ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມບາບ ແລະຢູ່ໃນການອະລຸມອະລວຍ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ວາງຄຳຖາມ: ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ທ່ານເສັຽໃຈຫລາຍທີ່ສຸດ? ສິນທະນາໃນຄຳຕອບຂອງແຕ່ລະຄົນ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສັຽນ້ຳພຣະທັມຫລາຍທີ່ສຸດ? ສິນທະນາ ໃນຄຳຕອບ. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານພຣະທັມ 1 ໂກຣິນໂທ 5:1-2 ໃຫ້ຄູສອນອີງຕາມສະພາບຂອງເມືອງໂກຣິນໂທ ຄວາມບາບສ່ວນຕົວ ແລະຄວາມບາບຂອງກອງປະຊຸມ. ເມື່ອການກະທຳຂອງມະນຸດຄົນໃດຄົນນຶ່ງທາກເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າເສັຽນ້ຳພຣະທັມແລ້ວ ກອງປະຊຸມກໍເປັນເໝືອນກັນ. ຫົວໃຈແຕ່ລະຄວາງໃນຄຣິສຕະຈັກກໍມີບັນ

ຫາດ້ວຍ. ທ້າທາຍນັກຮຽນໃຫ້ ຫລີກຈາກການອະລຸ້ມອະລ່ວຍ, ໃຫ້ຫລີກຈາກບັນຫາທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນ
ມາ.

4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນໃຫ້ເປັນໝວດນ້ອຍໆ. ເອົາເຈ້ງແລະມາກເກີ້ໃຫ້ພວກເຂົາ. ແມ່ນຫຍັງທີ່ພວກເຮົາເຫັນ
ເລື້ອຍໆໃນ ທີວີ. ເຮືອງກ່ຽວກັບການຕັດສິນ. (ທະນາຍຄວາມ, ກົດໝາຍ, ຕັດສິນ, ໃນຫ້ອງສານ,
ແລະອື່ນໆອີກ. ແມ່ນໃຜເປັນຜູ້ທີ່ເວົ້າສຸດທ້າຍ? (ຄົງຈະແມ່ນຜູ້ຕັດສິນ) ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 5:3-5.
ແລ້ວຖາມ: ແມ່ນຫຍັງກ່ຽວກັບຜູ້ຕັດສິນໂປໂລ? ໂປໂລຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດເພາະບໍ່ມີຜູ້ຕັດສິນໃນ
ເມືອງນັ້ນ. ຄົນຊອບທັມຈະບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃກ້ຕົວຕລອດໄປ ເພື່ອຈະແກ້ໄຂບັນຫາ. ຢູ່ຫ່າງໄກກໍແກ້ໄຂໄດ້.
5. ໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 5:6-8 ກ່ອນຈະລາຍງານ. ສິນທະນາໃຫ້ຖືກຈຸດສຳຄັນ. ຄືເວົ້າເຮືອງ
ເຊື້ອແປ້ງ. ເຊື້ອແປ້ງເກົ່າກັບເຊື້ອແປ້ງໃໝ່. ແລະແລ້ວຄຽກສລຸບ
6. ພວກເຮົາຈະຈັດລະດັບຄົນຢ່າງໃດ? (ຜູ້ຊາຍກັບຜູ້ຍິງ, ຄົນໜຸ່ມຄົນແກ່, ຄົນເປັນຄົນຕາຍ, ອ່ານ 1
ໂກຣິນໂທ 5:9-13 ສອງອັນດັບທີ່ໂປໂລໝາຍເຖິງກໍຄື: ຄຣິສຕຽນ ຄວນດູແລຊຶ່ງກັນແລະກັນ, ຖ້າ
ຄຣິສຕຽນຫາກບໍ່ສາມາດຮັກສາມາຕຖານຂອງການເປັນຄຣິສຕຽນໄດ້. ຜູ້ທີ່ເຊື້ອກໍຄວນຈະຄວນຈະ
ອິດທິນ ຊ່ວຍກັນແກ້ໄຂບັບປຸງຄົນນັ້ນຊ່ວຍກັນ.

ນຳບົດຮຽນໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ບອກໃຫ້ນັກຮຽນອ່ານ ແລະອີງໃສ່ເຈ້ງບົດຮຽນ ນີ້ຄືການປ່າວປະກາດຢ່າງນຶ່ງໃຫ້ແກ່ຄົນບາບ ຄືເຮົາ
ຈະຕ້ອງເປັນເພື່ອນກັບຄົນບາບ. ເຮົາຈະຕ້ອງເປັນຄົນທີ່ແຂງແກ່ນຢ່າງຈິງຈັງ.
8. ຕອບຄຳຖາມໃນເຈ້ງບົດຮຽນ. ໝູນໃຈໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຕອບ ຈະຖືກຫລີຜິດກໍບໍ່ເປັນຫຍັງ.
9. ອະທິຖານກ່ອນຈະເຂົ້າໃນການນະມັສການ.

ປພ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ເຮັດໄດ້ບໍ່ ຫລື ເປັນປໂຍດບໍ່?

- ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** 1 ໂກຣິນໂທ 8; 10:22-33
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:** 1 ໂກຣິນໂທ 8; 10:14-11
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ໃນເມື່ອໃຊ້ເສຣີພາບ ຜູ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູຄວນຄິດເຖິງຄົນອື່ນ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງໃຫ້ດີຄືຢ່າໃຊ້ເສຣີພາບຂອງຕົນເຮັດໃຫ້ຄົນອື່ນສະດູດ ໃນດ້ານຄວາມເຊື່ອ
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ອາຈານໂປໂລໄດ້ແນະນຳເຖິງເລື່ອງຊື່ນທີ່ໄດ້ບູຊາແຕ່ພຣະທຽມ. ເພິ່ນໄດ້ ໝູນໃຈພວກເຂົາຈົ່ງລະວັງໃນການໃຊ້ເສຣີພາບທີ່ຕົນເອງໃນຖານະເປັນ ຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ເປັນເຫດຄົນອື່ນສະດູດ.

ຄຳນຳ

ຄຣິສຕຽນຈາກເມືອງໂກຣິນໂທໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍໄປຫາອາຈານໂປໂລເຕັມໄປດ້ວຍຄຳຖາມ (1 ກອທ 7:1). ພວກເຂົາເປັນຫ່ວງເຖິງເລື່ອງ “ອາຫານທີ່ໄດ້ຖວາຍແຕ່ພຣະທຽມ” (1 ກອທ 8:1). ຕາມທຳນຽມ ແລ້ວຄົນໃນເມືອງນັ້ນໄດ້ນັບຖືພຣະຕ່າງໆເຊັ່ນ: ອັບໂຟເດັຍ, ໃນເມືອງຍັງມີຕູບນ້ອຍຕ່າງໆທີ່ປຸກໃຫ້ເປັນ ບ່ອນຢູ່ຂອງພຣະໂປເຊໂດນ, ອັບໂປໂລ, ເຮີມີ, ແລະອື່ນໆອີກຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ການກິນອາຫານທີ່ບູຊາແຕ່ພຣະຕ່າງໆນັ້ນໄດ້ເປັນຂໍ້ຂ້ອງໃຈເພາະພວກເຂົາຢາກຮູ້ວ່າໃນເມື່ອກາຍມາ ເປັນຄຣິສຕຽນແລ້ວສາມາດກິນອາຫານທີ່ບູຊາມາກ່ອນໄດ້ບໍ່? ບາງຄັ້ງອາຫານທີ່ເຄີຍບູຊາແຕ່ພຣະທຽມຍັງ ໄດ້ເອົາໄປຂາຍຕາມຕະຫລາດອີກ. ພວກເຂົາຢາກຮູ້ວ່າອາຫານຢ່າງນັ້ນກິນໄດ້ບໍ່? ຖ້າຄຣິສຕຽນຖືກເຊີນໄປ ກິນເຂົ້າໃນບ້ານຂອງຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອແລະມີອາຫານເຄີຍບູຊາແຕ່ພຣະທຽມມາແລ້ວ ພວກເຂົາກິນໄດ້ບໍ່? ກ່ອນ ກິນ ຄຣິສຕຽນຄວນຖາມເຈົ້າຂອງບ້ານວ່າອາຫານນັ້ນໄດ້ບູຊາແຕ່ພຣະທຽມມາກ່ອນຫລືບໍ່?

ການກິນຊື່ນທີ່ເຄີຍບູຊາແຕ່ພຣະທຽມມານັ້ນເປັນຜົນກະທົບອັນສຳຄັນຕໍ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ພວກອັຄສາວິກ ແລະຜູ້ນຳທັງຫລາຍໄດ້ປະຊຸມກັນໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເຖິງເລື່ອງອາຫານທີ່ບູ ຊາແຕ່ພຣະທຽມ (ກຈກ 15:29, 21:25). ແຕ່ເຫັນວ່າອາຈານໂປໂລໄດ້ຍົກເອົາເລື່ອງນີ້ມາສິດສອນຢ່າງຍືດ ຍາວ (1 ກອທ 8:1-13; 10:14-11:1), ແລະເພິ່ນຍັງເຕືອນຄຣິສຕະຈັກຕ່າງໆໃນເຂດແດນອາຊີນ້ອຍ (ພນມ 2:14, 20), ໄດ້ບອກວ່າເລື່ອງກິນອາຫານທີ່ບູຊາແຕ່ພຣະທຽມນັ້ນສັບສົນແລະເປັນເລື່ອງໃຫຍ່.

ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງເລື່ອງສັບສົນນີ້ໂດຍແບ່ງອອກເປັນພາກສ່ວນຕ່າງໆ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳໂດຍສະ ເພາະເຈາະຈົງ, ແລະບອກເຖິງຫລັກການແກ້ບັນຫາທີ່ໄປເພື່ອໃຫ້ຄຣິສຕຽນປະຕິບັດ. 1 ກອທ 8 ກ່າວເຖິງ ອາຫານທີ່ບູຊາໃນບ່ອນຂອງພຣະທຽມ, ແລະ 1 ກອທ 10:22-11:1 ກ່າວເຖິງອາຫານບູຊາແຕ່ພຣະທຽມທີ່

ເອົາໄປຂາຍໃນຕະຫຼາດ ແລະຕາມບ້ານຕ່າງໆ. ຄຳແນະນຳຂອງອາຈານໂປໂລຕີ່ບັນຫາຕ່າງໆນັ້ນໄດ້ເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ຄຣິສຕຽນໃນສັມຍນັ້ນ ແລະຍັງເປັນປະໂຫຍດຕໍ່ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ເຊັ່ນກັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ໃຫ້ຂຽນຄຳເວົ້າໃສ່ກະດານວ່າ: “ທ່ານສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ໝາຍເຖິງທ່ານຄວນເຮັດ.” ໝູນໃຈໃຫ້ມີຄົນສັມກອະທິບາຍວ່າປະໂຫຍດທີ່ກ່າວມານີ້ມີຄວາມໝາຍແນວໃດ? ຕັ້ງຄຳຖາມຂຶ້ນມາວ່າເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ຕັດສິນໃຈເລືອກບໍ່ເຮັດທັງໆທີ່ທ່ານມີສິດເຮັດໄດ້?
2. ກ່າວວ່າ, ຄຣິສຕຽນມີສິດເສຣີພາບຍ້ອນອົງພຣະເຢຊູໄດ້ກະທຳທີ່ໄມ້ກາງແຂນ. ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງລະວັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເສຣີພາບທີ່ເຮົາມີເປັນເຫດໃຫ້ຄົນອື່ນສະດຸດ. ໃນ 1 ກະທ 8 ແລະ 10 ອາຈານໂປໂລໄດ້ສລອງເສຣີພາບໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ເພິ່ນທ້າທາຍພວກເຮົາບໍ່ໃຫ້ສ້າງການສະດຸດໃຈແກ່ຄົນອື່ນ.
3. ບອກໃຫ້ມີຄົນສັມກອານ 1 ກະທ 8:1-6 ອອກສຽງ. ກ່າວວ່າຄົນໃນເມືອງໂກຣິນໂທນັບຖືພຣະຕ່າງໆ, ແຕ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ບອກໃຫ້ຄົນຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າອົງທຸ່ງແທ້ອົງສ້າງໂລກຈັກກະວານ.
4. ອ່ານ 1 ກະທ 8:7-13. ອາຈານໂປໂລຮູ້ຈັກດີເຖິງເຮືອງເສຣີພາບໃນອົງພຣະຄຣິດ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ໝູນໃຈໃຫ້ຄຣິສຕຽນເອົາສິດທິຂອງຕົນອອກໄປ ເພື່ອຄົນອື່ນຈະຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເຊິນໃຫ້ຄົນໃດຄົນໜຶ່ງທີ່ເຄີຍເຮັດຢ່າງນີ້ມາເພື່ອເຫັນແກ່ຄົນອື່ນກ່າວຄຳພຍານຕໍ່ຫ້ອງຮຽນ. ກ່າວວ່າເຮັດຫຍັງກໍໃຫ້ຄວາມຮັກມາເປັນມາດຕະຖານເພື່ອຈະໄດ້ຮັບເສຣີພາບອັນແທ້ຈິງ.
5. ອ່ານ 1 ກະທ 10:22-23 ພ້ອມກັນ ແລະສົນທະນາກັນວ່າແມ່ນຫຍັງຄືການໃຫ້ກຽດແດ່ຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອອ່ອນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 5

ຂອງພຣະຣາຊທານເພື່ອເສີມສ້າງກັນແລະກັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 12:3-31

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ 12

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງພຣະຣາຊທານໃຫ້ເພື່ອເສີມສ້າງພຣະກາຍຂອງອົງພຣະຄຣິດ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຮູ້ຈັກວ່າທ່ານມີຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດ ແລະທ່ານຍິນດີທີ່ໃຊ້ຂອງພຣະຣາຊທານເພື່ອເສີມສ້າງກັນແລະກັນ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຄົ້ນຫາວ່າທ່ານມີຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດເພື່ອຈະນຳເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຂອງທ່ານ.

ຄຳນຳ

ໃນປຶ້ມ 1 ໂກຣິນໂທ ບົດ 12-14 ອາຈານໂປໂລເປັນຫ່ວງເຖິງການເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນໃນຮ່າງກາຍຂອງອົງພຣະຄຣິດ (1 ກອທ 12:27). ບົດ 12 ເລີ່ມດ້ວຍຄຳເວົ້າວ່າ, “ບັດນີ້ສິ່ງທີ່ເປັນຫ່ວງ...” ໃນເມື່ອຄຳເວົ້າຢ່າງນີ້ໄດ້ມີຢູ່ໃນບົດ 7:1 ເປັນສິ່ງທີ່ເຕືອນວ່າອາຈານໂປໂລໄດ້ຕອບຄຳຖາມ ແຕ່ບັດນີ້ເປັນເລື່ອງຂອງພຣະຣາຊທານດ້ານຈິດວິນຍານ (12:1).

ໃນບົດ 12 ອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຂອງພຣະຣາຊທານສອງຢ່າງໃນເວລານະມັສການ: ທຳນວາຍແລະເວົ້າພາສາແປກ ເພາະເປັນເລື່ອງທີ່ມີບາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກຖືກວ່າເປັນຂອງພຣະຣາຊທານໃຫຍ່ກວ່າໝູ່. ທີ່ເຫັນໄດ້ຄືມີບາງກຸ່ມໄດ້ໃຊ້ພາສາແປກ (ກອຊາລີອີອາ) ທີ່ຄິດວ່າຕົນເອງໄດ້ຮັບຂອງດີເລີດກວ່າຄົນອື່ນໆ. ໃນບົດ 14 ອາຈານໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເລື່ອງນີ້ຢ່າງສຸພາບ ຄືບອກໃຫ້ໃຊ້ການເວົ້າພາສາແປກໂດຍຂອບເຂດຈຳກັດໃນເວລານະມັສການ, ແຕ່ໃຫ້ໃຊ້ໄດ້ເຕັມທີ່ເວລາເຂົ້າເຝົ້າໃນເວລາສ່ວນຕົວ. ແຕ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ເນັ້ນເຖິງການທຳນວາຍ ເທສນາ (14:6-12). ເພິ່ນໄດ້ບອກຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າຂອງພຣະຣາຊທານແຕ່ລະຢ່າງນັ້ນດີສເມັກັນ ບໍ່ມີອັນໃດດີເລີດ.

ໃນຈິດໝາຍທີ່ຂຽນໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກຣິນໂທ ອາຈານໂປໂລເປັນຫ່ວງຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງສະພາບການໃນຄຣິສຕະຈັກ. ເພິ່ນໄດ້ເນັ້ນວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດກ່າວໃນຄຣິສຕະຈັກຖ້າຖືກນຳພາດ້ວຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ດຸດແລ້ວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູຖືກດຳ” (ຂໍ້ 3). ມີບາງຄົນຢາກໃຫ້ອາຈານໂປໂລກ່າວດັ່ງນັ້ນໃນເມື່ອມີຄົນໄດ້ນັບຖືຮູບປັນທີ່ບໍ່ສາມາດປາກໄດ້. (12:2). ຖ້າຜູ້ໃດກ່າວວ່າ, “ອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ” ຜູ້ນັ້ນກໍເວົ້າໂດຍອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ດຸດນຳພາ ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ປະກາດຄວາມຈິງ. ການເວົ້າຢ່າງນີ້ເປັນການສະແດງເຖິງການເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນຂອງອົງພຣະວິນຍານ. ຄົນໃນເມືອງໂກຣິນໂທມາຈາກຫລາຍບ່ອນແຕກ

ຕ່າງກັນ ແຕ່ແມ່ນອົງພຣະເຢຊູເປັນສູນກາງແຫ່ງຄວາມເຊື່ອແລະການປະຕິບັດຢ່າງມີສະພາບເທົ່າທຽມກັນ. ໃນການຖືວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເຈົ້ານັ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນການນຳພາຂອງພຣະອົງ. ອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະຄຸນປົກເທິງທົ່ວແລະຍັງເປັນຄວາມລອດພົ້ນຂອງພວກເຮົາໃນການເປັນສເມີພາບກັນ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

6. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນວ່າພວກເຮົາຖືກເລືອກໃຫ້ເປັນຄົນຈັດລາຍການງານສລອງວັນຄຣິດມາສເພື່ອເປັນການປະກາດຕໍ່ເພື່ອນບ້ານ ພ້ອມຈັດໃຫ້ມີການມີການກິນເຂົ້າໜົມແລະກາເຟຫລັງຈາກເລີກ. ຜູ້ເປັນຄູໃຫ້ຊ່ອຍຂຽນເປັນລາຍການວ່າມີຫຍັງແດ່ທີ່ຈະເຮັດເຊັ່ນ: ຂຽນປະວັດເລື່ອງຂອງຄຣິດມາສ, ເຄື່ອງນຸ່ງ, ໄຟແສງສີ, ດົນຕຣີ, ໂຄສະນາ, ອາຫານ, ເບິ່ງເດັກນ້ອຍ ແລະອື່ນ..ຫລັງຈາກຂຽນລາຍການໝົດແລ້ວຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, ແມ່ນຜູ້ໃດມີພຣະພອນທີ່ຈະເຮັດວຽກດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ດີ?
7. ອະທິບາຍວ່າໂຄງການແນວນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມແລະຮ່ວມກັນ, ທຸກຄົນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ໃນສິ່ງສຳຄັນ. ກ່າວວ່າ, ບົດຮຽນວັນນີ້ບອກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງທຸກຄົນໃຫ້ນຳຂອງພຣະຣາຊທານມາໃຊ້ຮ່ວມກັນເພາະທຸກຄົນເປັນອະວັຍະວະຂອງຄຣິສຕະຈັກຄືຮ່າງກາຍຂອງອົງພຣະຄຣິດ.
8. ເຊິນໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຄົນນຶ່ງອ່ານ 1 ກອທ 12:7-11. ໃຫ້ຂຽນຂອງພຣະຣາຊທານຕ່າງໆທີ່ກ່າວໃນບົດນີ້ໃສ່ກະດານ. ມີພຣະຄຳຈາກບ່ອນອື່ນອີກບໍ່ທີ່ກ່າວເຖິງຂອງພຣະຣາຊທານ? ຂຽນເພີ່ມຈາກພຣະຄຳຂໍ້ອື່ນໆໃສ່ກະດານ.
9. ເອົາເຈ້ງແລະສໍດຳຫລືປາກກາໃຫ້ສະມາຊິກແຕ່ລະຄົນ ແລະບອກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຈິດຈາກ 1 ກອທ 12:7-11 ວ່າຕົນເອງມີຂອງພຣະຣາຊທານອັນໃດ ແລະກໍລາຍງານໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ.
10. ອ່ານພ້ອມກັນ 1 ກອທ 12:12-26. ກ່າວລື້ມຄືນເຖິງຂອງພຣະຣາຊທານຕ່າງໆ ແລະຖາມວ່າຂອງພຣະຣາຊທານຢ່າງນີ້ໄດ້ເອົາມາປະກອບໃຊ້ໃນຄຣິສຕະຈັກຢ່າງໃດ?
11. ຖາມວ່າຂອງພຣະຣາຊທານຕ່າງໆນີ້ສາມາດເອົາປະກອບໃຊ້ໃນທາງທີ່ຜິດບໍ່? ເປັນຫຍັງ?
12. ຈຸດປະສົງທີ່ພຣະເຈົ້າປະທານຂອງພຣະຣາຊທານຕ່າງໆໃຫ້ແຕ່ລະຄົນນັ້ນເພື່ອຫຍັງກັນແທ້?

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 6

ທາງດີທີ່ສຸດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 1 ໂກຣິນໂທ 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຄວາມຮັກເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມໝາຍເພີ່ມ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ທ່ານຈະອະທິບາຍຄຳເວົ້າວ່າຮັກໄດ້ແນວໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອກວດເບິ່ງຄຳອະທິບາຍຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງເລື່ອງຄວາມຮັກໂດຍອີງຕາມພຣະຄຳພີ.

ຄຳນຳ

ອາຈານໂປໂລໄດ້ຕັ້ງຄຳຖາມແຕ່ຫົວທີໃນ 1 ໂກຣິນໂທ ເວລາເພິ່ນຕອບຈົດໝາຍຂອງຄົນໃນເມືອງໂກຣິນໂທວ່າ, “ອີງພຣະຄຣິດໄດ້ແບ່ງແຍກກັນບໍ່?” ເພິ່ນຕັ້ງຄຳຖາມເຖິງເລື່ອງຂອງຄົນສີ່ຄົນຜູ້ເປັນຄົນສຳຄັນ: (ໂປໂລ, ອາໂປໂລ, ເປໂຕ, ແລະອີງພຣະຄຣິດ) ຊຶ່ງຄົນໃນເມືອງໂກຣິນໂທນັບຖືເພື່ອຈະຖືວ່າຕົນເປັນຄົນທີ່ເຊື່ອຖືກຕ້ອງ. ເລື່ອງເຊື່ອໃນຄົນສີ່ຄົນນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກແບ່ງແຍກກັນຈາກ: ພວກມີປັນຍາ (1:18-31; 2:6:3:4), ທັມມະຈະນິຍາດີ (5:1-6:20), ການແຕ່ງງານ ແລະການເປັນໂສດ (7:1-40); ອາຫານທີ່ບູຊາແດ່ພຣະທຽມ (8:1-11:2), ການເຂົ້າຮ່ວມພິທີສິນມະຫາສິດທີ່ບໍ່ສົມຄວນ (11:17-34), ຂອງພຣະຣາຊທານ (12:1-14:40), ຄວາມຄິດຜິດເລື່ອງການຄົ້ນພຣະຊົນ (15:1-58).

ການທີ່ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ, “ອີງພຣະເຢຊູໄດ້ແບ່ງແຍກກັນບໍ່?” ເປັນຄຳຖາມໂດຍກົງຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກ “ຮ່າງກາຍຂອງອີງພຣະຄຣິດ” (12:27). ຖ້າວ່າພວກເຮົາໄດ້ຍ່າງເຂົ້າໄປໃຫ້ທ້ອງຮຽນແລະເຫັນອະວັຍະວະຂອງຮ່າງກາຍແຕກກະຈັກກະຈາຍໄປຢູ່ໃຜລາວ ແນ່ນອນພວກເຮົາຈະມີຄວາມຕົກໃຈຫລາຍ. ຮູບພາບຢ່າງນັ້ນເປັນເລື່ອງການແບ່ງແຍກຂອງຄຣິສຕະຈັກຊຶ່ງເປັນຮ່າງກາຍຂອງພຣະຄຣິດ.

ຢ່າງທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ເຄີຍເວົ້າເຖິງເລື່ອງຂອງພຣະຣາຊທານໃນບົດ 12-14, ເພິ່ນໄດ້ຫັນເຂົ້າໄປໃນຂໍ້ 12:31 ຄືເລື່ອງຂອງພຣະຣາຊທານອັນປະເສີດກວ່າທຸກສິ່ງ: ຄືຄວາມຮັກ ຊຶ່ງເພິ່ນຖືວ່າ, “ເປັນທາງດີເລີດ.”

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

13. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງກ່າວເຖິງເລື່ອງຄວາມຮັກທີ່ພວກເຂົາໄດ້ອ່ານຈາກປື້ມ, ຈາກໜັງ, ຫລື ເພງ. ກ່າວວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາສຶກສາເລື່ອງຄວາມຮັກ ແລະເອົາມາທຽບກັບຄວາມຮັກຈາກຄຳສອນ ຂອງອາຈານໂປໂລໃນປື້ມ 1 ກຮທ 13.
14. ກ່າວວ່າ, ຄວາມຮັກທີ່ພວກເຮົາຈະໄດ້ສຶກສາເປັນສິ່ງເຮັດໃຫ້ຊີວິດມີຄວາມໝາຍຂຶ້ນ. ຖາມວ່າ, “ມີ ຄຳເວົ້າອື່ນອີກບໍ່ທີ່ທ່ານຄິດວ່າເອົາປຸງຄຳວ່າຮັກໄດ້?”
15. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກຍົກເອົາຄຳເວົ້າຈາກພາສາກຣີກສາມຄຳທີ່ແປວ່າຮັກ: ອາກາເປ, ເອໂຣສ, ແລະ ຟິລິໂອ. ໃຫ້ພວກເຂົາສຶກສາຂອງຄວາມໝາຍແຕ່ລະຄຳ ແລະລາຍງານໃຫ້ຄົນອື່ນຮູ້ນຳ.
16. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 13:1-3, ຖາມວ່າອາຈານໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງກິຈກັມຂອງຄຣິສຕຽນໃນຕອນນີ້ ເປັນແນວໃດ? ໃຫ້ເບິ່ງຄຳເວົ້າວ່າຮັກຂ້າງລຸ່ມ:

ອາກາເປ ຄວາມຮັກ	
ແມ່ນ	ບໍ່ແມ່ນ
ອິດທິນ	ອິດສາ
ສຸພາບ	ຈອງທອງ
ຍິນດີໃນຄວາມສັດຈິງ	ອວດຕົວ
ປົກປ້ອງຮັກສາ	ບໍ່ໃຫ້ກຽດ-ດູກູກຄົນອື່ນ
ໄວ້ວາງໃຈ	ເຫັນແກ່ຕົວ
ມີຫວັງ	ໃຈຮ້າຍງາຍ
ບໍ່ຍອມແພ້	ຈິດຈຳຄວາມຜິດ
	ຍິນດີເຮັດຊົ່ວ
	ສອບຕົກ, ຜິດພາດ

17. ກ່າວວ່າສິດຍພິບານມັກຍົກເອົາ 1 ກຮທ 13: ເວລາເຮັດພິທີແຕ່ງງານ. ຖ້າມວ່າ ມີຕອນໃດທີ່ຄຳ ເວົ້າອາກາເປບໍ່ສົມຄວນເອົາມາໃຊ້?
18. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກໄປສອງສາມກຸ່ມສຸດແຕ່ຈຳນວນຄົນທີ່ມີ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມສົນທະນາກັນເຖິງ ເລື່ອງທີ່ພວກເຂົາຈະເອົາຄວາມຮັກຢ່າງອາກາເປມາປະກອບໃຊ້ຕໍ່ຄົນຜູ້ບໍ່ເປັນຕາຮັກ?
19. ຖາມວ່າ, ທ່ານສາມາດກາຍເປັນຜູ້ທີ່ເອົາອາກາເປມາປະກອບໃຊ້ໃນຊີວິດໄດ້ດີຂຶ້ນຫລືບໍ່?
20. ທ້າຊວນສະມາຊິກໃຫ້ອ່ານ 1 ກຮທ 13:4-8 ແຕ່ລະເຊົ້າ ແລະແລງ ສອງອາທິດຕິດຕໍ່ກັນ.

ສບ. ບຸນຈັນ ວົງສຸຣິດທຣ໌

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 7

ດຳເນີນຊີວິດໃນຄວາມຫວັງຂອງການຄົ້ນພຣະຊົນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 1 ໂກຣິນໂທ 15: 3-20, 35-44, 50-57

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: 1 ໂກຣິນໂທ 15

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພວກເຮົາສາມາດໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຫວັງເພາະພຣະເຢຊູຊົງຄົ້ນພຣະຊົນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ການຄົ້ນພຣະຊົນແລະການຈະກັບມາຂອງພຣະຄຣິດໃຫ້ຄວາມຫວັງຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອດຳເນີນຊີວິດຢ່າງໝັ້ນໃຈໃນຄວາມຫວັງເພາະການຄົ້ນພຣະຊົນ.

ອ່ານລວບ: ການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູໃຫ້ຄວາມຫວັງວ່າອິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດຊະນະທຸກສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຈະປະເຊີນໃນຊີວິດ, ແລະໃຫ້ມີຄວາມແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູຈະໃຫ້ພວກເຮົາຄົ້ນຈາກຄວາມຕາຍໃນອະນາຄົດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເລີ້ມການຮຽນໂດຍຖາມວ່າ: ຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອມັກຖາມແນວໃດແດ່ກ່ຽວກັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ? ຕົວຢ່າງຄຳຖາມ: ພຣະເຢຊູເປັນຄົນແທ້ບໍ່? ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕາຍເທິງກາງແຂນ? ເປັນຫຍັງຄຣິສຕຽນຕ້ອງມີຫລາຍຄະນະແທ້? ແລະຕ່ຽງໄປ. ມີຄຳຖາມນຶ່ງທີ່ລືມບໍ່ໄດ້ຄື, ພຣະເຢຊູເປັນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍແທ້ບໍ່?
2. ເວົ້າວ່າ, ການຕາຍແລະການເປັນຄົນມາຂອງພຣະເຢຊູເປັນພື້ນຖານຂອງຄວາມເຊື່ອຄຣິສຕຽນ. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະເບິ່ງຄຳອະທິບາຍຂອງໂປໂລກ່ຽວກັບການເປັນຄົນມາ ແລະເບິ່ງຄວາມໝາຍສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຮົາ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 15: 3-8. ຖາມ, ພຣະຄຳຕອນນີ້ເປັນຫລັກຖານເຮືອງຊີວິດ, ການຕາຍ, ແລະການເປັນຄົນມາຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ວິທີໃດ? ສິ່ງນີ້ພຽງພໍທີ່ຈະຕອບຄຳຖາມຂອງຜູ້ທີ່ຍັງບໍ່ເຊື່ອຫລືບໍ່? ເປັນຫຍັງ? ຍັງຕ້ອງການຫຍັງອີກແດ່?

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 15: 12-20. ແລະເວົ້າວ່າ, ຫລັກຄວາມເຊື່ອເຣື່ອງການເປັນຄົນມາເປັນເຣື່ອງທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ສຳລັບຄຣິສຕຽນ. ຖາມ, ເປັນຫຍັງການເປັນຄົນມາຂອງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຈຳເປັນສຳລັບຄວາມເຊື່ອຂອງຄຣິສຕຽນ?
5. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 15: 35-44. ນຳການສົນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້: ພຣະຄຳຕອນນີ້ຕອບຫຍັງແດ່ເຣື່ອງການເຜົາສົບຄົນຕາຍແລະເຣື່ອງການເສັຽອົງຄະຫລືເຣື່ອງການຕາຍ? ທ່ານຮູ້ໃຜແດ່ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈເຣື່ອງຊີວິດຫລັງຄວາມຕາຍ? ພຣະຄຳຕອນນີ້ຈະຜ່ອນຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງໃດ? ເປັນຫຍັງພຣະຄຳພົບໃຫ້ວັນເວລາທີ່ແນ່ນອນກ່ຽວກັບພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາເທື່ອທີສອງ?
6. ຖາມ, ການປຽບທຽບເຣື່ອງເມັດໃນການປູກຝັງ ແລະເຣື່ອງຮ່າງກາຍທີ່ເປື້ອຍເນົາແລະຮ່າງກາຍທີ່ບໍ່ເປື້ອຍເນົາ ຫລືເຣື່ອງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍຂອງໂປໂລເປັນເຣື່ອງປຽບທຽບທີ່ເໝາະສົມບໍ່? ເບິ່ງເຣື່ອງປຽບທຽບໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 15: 35-44, ແລະຖາມວ່າມີໃຜບໍ່ທີ່ເຄີຍໄດ້ຍິນເຣື່ອງປຽບທຽບກ່ຽວກັບການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍທີ່ດີກວ່ານີ້.
7. ອ່ານ 1 ໂກຣິນໂທ 15: 50-56. ຖາມ, ຄົນສ່ວນຫລາຍມີຄຳຖາມຫລືມີຄວາມຫ່ວງໃຍກ່ຽວກັບເຣື່ອງຄວາມຕາຍແນວໃດແດ່? ໃຫ້ໂອກາດຕອບ. ແລ້ວຖາມ, ພຣະຄຳຕອນນີ້ໃຫ້ຄຳຕອບບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າພຣະຄຳນີ້ໃຫ້ຄວາມອົບອຸ່ນກັບຄົນທີ່ຍ້ານຕາຍຫລືກັບຄົນທີ່ກຳລັງໂສກເສົ້າເພາະມີການຕາຍພາຍໃນຄອບຄົວຢ່າງໃດ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

8. ຖາມ, ມີຫຍັງແດ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ໄດ້ສຽະແດງເຖິງຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ? ໃຫ້ນັກຮຽນຄິດພິຈາລະນາ; ໃຊ້ເວລາສົນທະນາໜ້ອຍນຶ່ງ. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ອ້ອນວອນປິດການສຶກສາພຣະຄັມພິ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 8
ຮັບໃຊ້ຖາມການຄວາມທຸກລຳບາກ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຈົ້າເລົ່າໂລມເຮົາຍາມລຳບາກເພື່ອເຮົາຈະສາມາດເລົ່າໂລມຄົນອື່ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາ: ການເລົ່າໂລມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈະເປັນຄວາມຫວັງໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອການເລົ່າໂລມທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້າຈະເປັນຄວາມຫວັງໃຫ້ຜູ້ອື່ນ.

ອ່ານລວບ: ໂປໂລເຂົ້າໃຈຄວາມທຸກລຳບາກເພາະຂ່າວປະເສີດໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າໄຫລຜ່ານຊີວິດລາວໄປເປັນພຣະພອນແລະກຳລັງໃຈໃຫ້ຄົນອື່ນໆ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເວົ້າວ່າ, ມີຫລັກສາສນາສາດທີ່ພາຍາຍາມປ້ອງກັນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າເພາະຄວາມຊົ່ວຊ້າ ແລະ ຄວາມທຸກລຳບາກທີ່ມີຢູ່ໃນໂລກ. ບາງຄັ້ງກໍມີການສົນທະນາກັນວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຊົງອະນຸຍາດສິ່ງຊົ່ວຮ້າຍໃຫ້ເກີດຂຶ້ນ, ແຕ່ຢ່າລືມວ່າຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກເຮົາມີຂອບເຂດແລະພຣະເຈົ້າຊົງເບິ່ງພາບໃຫຍ່. ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສິ່ງຄວາມຊົ່ວ, ຄວາມເຈັບປວດ, ແລະຄວາມລຳບາກມາສູ່ຊີວິດຄົນ, ເຖິງປານນັ້ນ ພຣະອົງສາມາດໃຊ້ຄວາມລຳບາກຕ່າງໆເພື່ອຜົນດີ. ຖາມ, ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໃຊ້ຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມລຳບາກເພື່ອຜົນດີໄດ້ຢ່າງໃດ?
2. ຖາມນັກຮຽນ, ຖ້າທ່ານສາມາດໃຊ້ປະສົບການບາງຢ່າງເພື່ອຈະໄດ້ຢູ່ໃກ້ພຣະເຈົ້າ, ທ່ານຈະເຮັດບໍ່? ສົນທະນາ. ຫລັງຈາກນັ້ນເວົ້າວ່າ, ຄວາມທຸກລຳບາກສາມາດເຮັດສິ່ງນີ້ໄດ້. ໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນກ່ຽວກັບເຮືອງການເລົ່າໂລມຈາກພຣະເຈົ້າແລະໄດ້ໃຊ້ໄປເລົ່າໂລມຄົນອື່ນໆ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຖາມ, "ການເລົ່າໂລມ" ແມ່ນຫຍັງ? ຂຽນຄຳຕອບໃສ່ກະດານໄວ້. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 3-4. ຖາມ, ຂໍ້ 4 ໃຫ້ເຫດຜົນກ່ຽວກັບການເລົ່າໂລມ ແຕກຕ່າງກັບທີ່ພວກເຮົາຄິດບໍ່? ຫລັງຈາກຕອບໃຫ້ເວົ້າວ່າ, ພວກເຮົາບໍ່ຄິດວ່າເຮົາໄດ້ຮັບການເລົ່າໂລມເພື່ອຈະໄດ້ເລົ່າໂລມຄົນອື່ນ. ພວກເຮົາບໍ່ສາ

ມາດປ່ອຍຄົນຈາກຄວາມທຸກລຳບາກ, ແຕ່ພວກເຮົາສາມາດເປັນພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າໃນການ
ໝູນໃຈດ້ວຍພຣະຄຳ, ດ້ວຍການຊ່ວຍເຫລືອ, ແລະການເປັນຜູ້ຟັງທີ່ດີ.

4. ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 3-7 ແລະພານັກຮຽນຕອບຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
- ໂປໂລໃຊ້ຄຳວ່າ "ຄວາມທຸກລຳບາກ" ຈັກເທື່ອໃນພຣະຄຳຕອນນີ້?
 - ໂປໂລໃຊ້ຄຳວ່າ "ເລົ່າໂລມ" ຈັກເທື່ອໃນພຣະຄຳຕອນນີ້?

ຖາມ, ອີງຕາມຄຳເວົ້າຂອງໂປໂລໃນຕອນນີ້, ທ່ານຄິດວ່າເພິ່ນມີປະສົບການໃນເລື່ອງນີ້ບໍ່?

5. ອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 10-11. ຖາມ, ຖ້າໃຫ້ເລືອກໄດ້, ທ່ານຈະເລືອກຄວາມລຳບາກບໍ່? ເວົ້າວ່າ,
ພວກເຮົາຄົງບໍ່ເລືອກຄວາມລຳບາກຫລືຍິນດີຕ້ອນຮັບມັນ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ຕ້ອງຍ້ານຄວາມລຳບາກ
ເພາະເຮົາມີພຣະເຈົ້າຜູ້ເປັນກຳລັງແລະຜູ້ເລົ່າໂລມຂອງພວກເຮົາ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ(ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຢາຍກະດາດ 4 ຄຸນ 6 ແລະສໍດຳໃຫ້ທຸກຄົນ; ໃຫ້ແຕ່ລະຄົນຂຽນເລື່ອງຄວາມລຳບາກທີ່ເຄີຍປະສົບ
ແລະອີກຂ້າງໜຶ່ງໃຫ້ຂຽນ ວິທີທາງທີ່ຈະໃຊ້ເພື່ອເລົ່າໂລມຄົນອື່ນໆທີ່ພົບເລື່ອງໃນທຳນອງດຽວກັນ.
ໃຫ້ບາງຄົນແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້. (ສິ່ງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າເປັນເລື່ອງນ້ອຍ ອາດຈະເປັນປະໂຫຍດ
ຫລາຍສຳລັບຊີວິດຂອງຜູ້ທີ່ກຳລັງເຈັບປວດ).
7. ຍິນເປັນວົງແລ້ວຈັບມືກັນເພື່ອອ້ອນວອນສຳລັບຜູ້ທີ່ກຳລັງຢູ່ໃນຄວາມລຳບາກ; ຂໍພຣະເຈົ້າຊົງເລົ່າ
ໂລມບຸກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ. ອ້ອນວອນປົດການສຶກສາພຣະຄຳພີ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 9
ຄວາມຮັກແທ້ຍືນໝັ້ນຕໍ່ການທົດລອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 12-24; 2:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: 2 ໂກຣິນໂທ 1: 12-24; 2:1-11

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຈິດໃຈໃຫ້ອະພັຍແລະການເວົ້າແບບຈິງໃຈສາມາດປົ່ນປົວຄວາມສັ່ມພັນທີ່ຕົງຄຽດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຈະປົ່ນປົວຄວາມສັ່ມພັນທີ່ຕົງຄຽດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ສະແດງຈິດໃຈທີ່ໃຫ້ອະພັຍ ແລະເວົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈກັບຜູ້ອື່ນ ເພື່ອຈະປົ່ນປົວຄວາມສັ່ມພັນທີ່ຕົງຄຽດ.

ອ່ານລວບ: ໂປໂລເລີ້ມການປົ່ນປົວຄວາມສັ່ມພັນທີ່ຕົງຄຽດກັບຊາວໂກຣິນໂທ ເພາະຄວາມເປັນນຶ່ງດຽວໃນພຣະກາຍຂອງພຣະຄຣິດນັ້ນ ສຳຄັນກວ່າກຽດຫລືຊື່ສຽງ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເພື່ອປົ່ນປົວຄວາມສັ່ມພັນທີ່ຕົງຄຽດກັບຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທ, ໂປໂລໄດ້ອະທິບາຍວ່າເປັນຫຍັງທ່ານຈຶ່ງປ່ຽນແຜນບໍ່ໄປເມືອງໂກຣິນໂທ. ຖາມ, ເວລາເກີດການເຂົ້າໃຈຜິດ, ທ່ານອະທິບາຍຕົວເອງຢ່າງໃດ? ໃຫ້ນັກຮຽນຊີ້ມືຂຶ້ນເພື່ອຕອບສິ່ງທີ່ເຂົາເຈົ້າມັກເຮັດຈາກຂໍ້ຄວາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຂ້ອຍຍ້ານການປະເຊີນໜ້າກັນ, ສະນັ້ນຂ້ອຍພຍາຍາມຫລີກການອະທິບາຍຕົວເອງ.
 - ຂ້ອຍພຍາຍາມຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈໂດຍໃຊ້ເຫດແລະຜົນ.
 - ຂ້ອຍມັກຕໍ່ສູ້ແລະມັກບັງຄັບຄົນອື່ນໆໃຫ້ເຫັນດ້ວຍ.
2. ຖາມ: ທ່ານຄິດເຫັນຕອນນຶ່ງທີ່ການຕັດສິນໃຈໄດ້ສ້າງຄວາມຕົງຄຽດໃນຄວາມສັ່ມພັນບໍ່? ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເມື່ອຄົນອື່ນເສັງໃຈເພາະການຕັດສິນໃຈຂອງທ່ານ? ອະທິບາຍສະພາບຂອງໂປໂລໃນພຣະຄຳພາກນີ້.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 1: 12-24; ແລ້ວໃຫ້ອີກຜູ້ນຶ່ງອ່ານ 2 ໂກຣິນໂທ 2: 1-11. ອະທິບາຍໂດຍໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍກ່ຽວກັບຈິດໝາຍສ່ວນນີ້ຂອງໂປໂລເຖິງຄຣິສຕະຈັກເມືອງໂກຣິນໂທ; ໂປໂລຂຽນຫລາຍໆຢ່າງທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມສັ່ມພັນ. ຖາມ, ອີງຕາມຈິດໝາຍນີ້, ຄວາມຈິງໃຈແລະການເປີດ

ອີກມີຄວາມສຳຄັນໃນຄວາມສັມພັນຢ່າງໃດ? ສິນທະນາຈາກແບບຢ່າງໃນພຣະຄຳພີເຣື່ອງຄວາມສັມພັນຕົງຄຽດທີ່ແກ້ໄຂຖືກແລະແກ້ໄຂບໍ່ຖືກ. ໃຫ້ຜູ້ຕອບສະແດງເຫດຜົນ.

4. ເວົ້າວ່າ, ພຣະທັມ 2 ໂກຣິນໂທ 2: 5-11 ປາກົດວ່າບໍ່ກຽວຂ້ອງກັບເຣື່ອງທີ່ສິນທະນາໃນພຣະຄຳພາກທີ່ຜ່ານມາ. ໂປໂລອາດຈະເວົ້າເຖິງຜູ້ເຮັດຜິດໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 5; ແຕ່ເບິ່ງອີກມຸມນຶ່ງປຽບສະເໝືອນວ່າທ່ານໄດ້ເວົ້າເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງເຣື່ອງໃຫ້ມີການສົງສັຍໃນກຽດສັກສີຂອງທ່ານ. ຂະນະທີ່ໂປໂລສະແດງຄວາມຮັກແທ້, ທ່ານພ້ອມທີ່ຈະອະພິຍຄົນຜິດແລະເຊື່ອວ່າຄຣິສຕະຈັກໂກຣິນໂທຈະອະພິຍຜູ້ນັ້ນເຊັ່ນກັນ. ຖາມ, ການກະທຳຂອງໂປໂລສະແດງເຖິງຈິດໃຈທີ່ອະພິຍຢ່າງໃດແດ່ - ເຖິງວ່າບຸກຄົນນັ້ນໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ທ່ານ?
5. ກ່ອນການຮຽນມື້ນີ້ໃຫ້ຕຽມສາມຄົນໄວ້ເພື່ອອ່ານພຣະຄຳຕໍ່ໄປນີ້: 1 ໂຍຮັນ 8: 44; ໂຍຮັນ 10: 10; ແລະເອເຟໂຊ 6: 12 ຈາກພຣະຄຳພີຂອງເຂົາເຈົ້າ (ໃຫ້ລໍຖ້າບອກວ່າອ່ານຕອນໃດ). ພານັກຮຽນເບິ່ງ "ຄວາມໝາຍແລະການປະຕິບັດ" ແລະເວົ້າເຣື່ອງການແບ່ງແຍກໃນຄຣິສຕະຈັກວ່າຊາຕານແມ່ນສັດຕູ, ບໍ່ແມ່ນຄຣິສຕຽນຄົນອື່ນໆ. ໃຫ້ຜູ້ທີ່ທ່ານຕຽມໄວ້ອ່ານຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ຈັດໃຫ້ແລ້ວ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ(ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

6. ຖາມ, ພວກເຮົາມັກຫລີກໜ້າກັນເວລາເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງຫລືຄວາມຕົງຄຽດໃນຄວາມສັມພັນບໍ່? ຖາມ, ການເຮັດຢ່າງນັ້ນມີຜົນດີແນວໃດ? ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຄວນເຮັດຕາມແບບຢ່າງຂອງໂປໂລ? ແມ່ນຫຍັງຄືຜົນດີຖ້າພວກເຮົາແກ້ບັນຫາໂດຍຕົງແລະເວົ້າກັນດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ?
7. ສິນທະນາ, ການເວົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະການມີຈິດໃຈໃຫ້ອະພິຍຈະເປັນແນວໃດໃນຄວາມສັມພັນຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຄູ່ສາມີພັລຍາ
 - ໝູ່ເພື່ອນ
 - ພະນັກງານແລະນາຍຈ້າງ
 - ອ້າຍນ້ອງໃນອົງພຣະຄຣິດ
8. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນເຣື່ອງຄວາມໄວ້ວາງໃຈ, ຄວາມຈິງໃຈ, ແລະການອະພິຍໃນຄວາມສັມພັນທີ່ຕົງຄຽດ.

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 10

ເອົາໃຈໃສ່ໃນອະນາຄົດ

ຂັ້ນຮະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນໂທ 4
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ:	2 ໂກຣິນໂທ 4
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຕັ້ງໃຈຮັບໃຊ້ໂດຍບາກບັນຕໍ່ສູ້ກັບບັນຫານາໆປະການ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະມີຊັຍຊະນະຕໍ່ບັນຫາໄດ້ແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈການຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຈະຕ້ອງມີບັນຫາ.

ບົດນຳ

ສລຸບເນື້ອໃນຈົດໝາຍຂອງໂປໂລໃນບົດ 4 ເປັນຫົວຂໍ້ໃຫຍ່ວ່າ Never give up ຢ່າຍອມແພ້ຢ່າງເດັດຂາດ, ໂປໂລໄດ້ບອກພີ່ນ້ອງໂກຣິນໂທ ໃຫ້ອົດທົນເບິ່ງໝາກຜົນທີ່ຈະມາຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ມະຫາສານກວ່າບັນຫາປັດຈຸບັນ. ໂປໂລກໍໃຫ້ກຳລັງໃຈພີ່ນ້ອງໂກຣິນໂທວ່າເພິ່ນເອງກໍພົບກັບອຸປັກກະທຳລວງຫລາຍ ແຕ່ອຸປັກກະທຳເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເພິ່ນແຂງແຮງຂຶ້ນທຸກວັນ.

ການປະກາດສ່ວນຕົວ (4:1-6).

- ການປະກາດສ່ວນຕົວບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າປະກາດຂ່າວປະເສີດເອົາເປັນຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ, ແຕ່ຖືວ່າສ່ວນຕົວເອງແລ້ວຈະປະກາດເລື້ອຍໄປ ບໍ່ວ່າຈະມີອຸປັກກະທຳໃດໆກະຢ່າ, ໃຜວ່າຫຍັງກະຢ່າ, ພູ່ເພື່ອບໍ່ພ້ອມກະຢ່າ ສ່ວນຕົວຂອງໂປໂລຈະປະກາດ.
- ໂຢຊວຍ ກ່າວວ່າ " ຖ້າວ່າພວກທ່ານບໍ່ເຕັມໃຈຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈໃນວັນນີ້ວ່າ ພວກທ່ານຈະຮັບໃຊ້ຜູ້ໃດ ຈະຮັບໃຊ້ພຣະຊຶ່ງບໍ່ຢ່າຕາຍາຍບົວລະບັດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຟາກຕາເວັນອອກຂອງແມ່ນ້ຳເອີຟຣາດ ຫລືພຣະຂອງຄົນອາໂມຣິດໃນແຜ່ນດິນຊຶ່ງທ່ານອາສັຍຢູ່ນີ້ ແຕ່ວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າແລະຄອບຄົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ" (ໂຢຊວຍ 24:15). ແປວ່າເຖິງແມ່ນຜູ້ອື່ນບໍ່ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າກະຢ່າສ່ວນຕົວແລະຄອບຄົວໂຢຊວຍຈະຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າ.
- ອ່ານ " ເພາະເຫດທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ໃນການບົວລະບັດນີ້ໂດຍໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາ ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ທ້ຖອຍ" (ຂໍ້ 1). ໂປໂລບໍ່ຍອມທ້ຖອຍ ກໍເພາະເພິ່ນເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າມີຄວາມເມຕາກະຣຸນາເພິ່ນຢ່າງຫລວງຫລາຍ.

ຄຸນຄ່າໃນພາຊະນະດິນ (4:7-12).

1. ໂປໂລເວົ້າເຖິງຂອງມີຄ່າໃນພາຊະນະດິນ ມີຄວາມໝາຍວ່າ ຂອງມີຄ່າຈະຢູ່ໃນພາຊະນະໃດກໍຕາມຂອງນັ້ນຍ່ອມມີຄ່າສເມີ. ເຊັ່ນເຮົາມັກຈະໄດ້ຍິນຄຳບູຮານກ່າວວ່າ (ເພັດໃນຕົມ) ກໍຄວາມໝາຍຢ່າງດຽວ ຄືເພັດເມັດນຶ່ງທີ່ຕົກຢູ່ໃນຕົມກໍຍັງເປັນເພັດແລະມີຄຸນຄ່າເໝືອນເດີມ ອາຈານໂປໂລແລະຜູ້ຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຕລອດເຖິງຄຣິສຕຽນທຸກຄົນ ເປັນຂອງມີຄ່າສຳລັບພຣະເຈົ້າ ແມ່ນວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນໂລກແຫ່ງຄວາມມືດມົນກະຍັງເປັນຂອງມີຄ່າສເມີ. ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຮົາເປັນຂອງມີຄ່າ ເຮົາກໍຢ່າເຮັດໃຫ້ຂອງມີຄ່ານັ້ນລົດຄ່າຮາຄາລົງແຕ່ຢ່າງໃດເລີຍ.

2. ນີ້ເປັນຄຳເລົ່າໂລມໂປໂລທີ່ໄດ້ເລົ່າໂລມພີ່ນ້ອງເມື່ອງໂກຣິນໂທ ຂອງມີຄ່າສຳລັບມະນຸດມັກຈະເກັບມ້ຽນໄວ້ບ່ອນລັບລີ້, ໃສ່ກຸນແຈໄວ້, ຝາກທະນາຄານໄວ້ ເພາະຍ້ານເສັງຫາຍໄປ. ຂອງມີຄ່າສຳລັບພຣະເຈົ້ານັ້ນພຣະອົງໄດ້ເອົາອອກໄປເປັນເຄື່ອງມືໃນການປະກາດຂ່າວປະເສີດ ແລະຂອງມີຄ່າເຫລົ່ານັ້ນກໍຖືກເຂົາດຳວ່າ, ຂີ້ມເຫງ ເພາະເຂົາບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າໃນໂລກແຫ່ງຄວາມມືດ ແຕ່ເຂົາຈະເຫັນຄ່າເມື່ອຄວາມມືດທີ່ບັງສາຍຕາເຂົານັ້ນຖືກປົດອອກ.

3. ຫາກພີ່ນ້ອງເມື່ອງໂກຣິນໂທອ່ອນກຳລັງໃຈໃນເມື່ອພົບອຸປະສັກ ແລະເຮົາທັງຫລາຍພົບອຸປະສັກ ຈົ່ງອ່ານ ຂໍ້ 8-12 ວ່າໂປໂລມີອຸປະສັກຫຍັງແດ່?

ກ້າຫານ, ເພາະແນ່ໃຈໃນອະນາຄົດ (4: 13-18).

1. ທ່ານອາຈານໂປໂລໄດ້ອ້າງເຖິງຜູ້ຮັບໃຊ້ກ່ອນເພິ່ນໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກມາກ່ອນແລ້ວ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ເປັນການແປກປລາດທີ່ເພິ່ນເອງຈະຕ້ອງຮັບຄວາມທຸກຍາກລຳບາກຄ້າຍຄືກັນ ຊຶ່ງຄຳກ່າວນີ້ໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ "ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮັບຄວາມທຸກຍາກຍິ່ງໃຫຍ່" (ພສສ 116:10).

2. ການຖືກເຮືອຫລົ້ມຈົມທີ່ທຽວໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດທີ່ອາຈານໂປໂລໄດ້ປະເຊີນມານັ້ນ ເພິ່ນບໍ່ໄດ້ເຫັນວ່າເປັນບັນຫາ ແຕ່ເພິ່ນເຫັນວ່າສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນເປັນການທ້າທາຍແລະເຮັດໃຫ້ຈິດວິນຍານເພິ່ນເຂັ້ມແຂງກວ່າເກົ່າອີກ. ເຮົາທັງຫລາຍທີ່ກຳລັງປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນເວລານີ້ກໍພົບກັບສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທັງນອກໂບດ ແລະໃນໂບດເຊັ່ນກັນ ແຕ່ຫາກເຮົາເບິ່ງສິ່ງເຫລົ່ານີ້ເປັນການທ້າທາຍໃຫ້ເຮົາ ຈະດຶກວ່າເບິ່ງເຫັນເປັນບັນຫາ ເພາະບັນຫາຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາທົ່ວໃຈ.

3. ຂໍກຸນແຈອັນສຳຄັນໃນການເບິ່ງຂອງໂປໂລມີດັ່ງນີ້; " ເພາະວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ ແຕ່ເຫັນແກ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນ ດ້ວຍວ່າສິ່ງທີ່ຕາເຫັນຢູ່ນັ້ນກໍເປັນຂອງຊົ່ວຄາວ ແຕ່ສິ່ງທີ່ຕາບໍ່ເຫັນນັ້ນກໍຖາວອນເປັນນິດ" (ຂໍ້ 18). ແປວ່າ ໂປໂລເບິ່ງຄວາມທຸກຍາກລຳບາກໃນໂລກ ຄືສິ່ງທີ່ຕາເບິ່ງເຫັນນີ້ກໍເປັນຢູ່ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ ສ່ວນຕາເບິ່ງບໍ່ເຫັນນັ້ນຄືການທີ່ຈະໄປຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າທີ່ຟ້າສວັນນັ້ນກໍຈະຢູ່ຕລອດໄປເປັນນິດ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 11

ການໃຫ້ແລະການຮັບ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນໂທ 7:5-16
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	2 ໂກຣິນໂທ 7
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ສາມາດໃຫ້ແລະສາມາດຮັບ ສະແດງເຖິງຄວາມເຕີບໃຫຍ່.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະໃຫ້ແລະຮັບແບບໃດຈຶ່ງຈະຖືກຕ້ອງ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ເຮົາເຂົ້າໃຈການໃຫ້ແລະການຮັບ.

ບົດນຳ

ໃນບົດຮຽນວັນນີ້ຍາວໄປແດ່ ຫາກບໍ່ສາມາດສອນຈົບອາທິດດຽວທ່ານອາດແບ່ງເປັນສອງອາທິດໄດ້ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າຮຽນໄປຊ້າໆໃຫ້ນັກຮຽນເຂົ້າໃຈ ແລະມີເວລາອອກຄວາມຄິດຄວາມເຫັນອາດດີກວ່າຟ້າວໃຫ້ຈົບບົດຮຽນ ແຕ່ນັກຮຽນບໍ່ໄດ້ຮຽນຫຍັງເລີຍ,

ພິຈາລະນາຕາມສະພາບຂອງຕົນ (7:5-7).

1. ເປີດດ້ວຍຄຳຖາມວ່າ ທ່ານພິຈາລະນາສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໂຜດປະທານ, ເຊັ່ນຄອບຄົວ. ການງານ, ຕລອດເຖິງການຮັບໃຊ້ພຣະອົງຢ່າງໃດແດ່? ຫາກບໍ່ພິຈາລະນາ ຈະເຮັດແນວໃດ? (ຄຳຕອບ ແມ່ນທູນຂໍຕໍ່ພຣະເຈົ້າ).
2. ໂປໂລກ່າວວ່າ "ເຮົາມີຄວາມທຸກລຳບາກຢູ່ອ້ອມຂ້າງ ພາຍນອກມີການຕໍ່ສູ້ ພາຍໃນກໍມີຄວາມຍ້ານ" ເພາະວ່າໂປໂລໄດ້ກ່າວໄວ້ໃນ 1 ໂກຣິນໂທ 5 ທີ່ມີການຜິດຊາຍຍິງ (ມີຄອບຄົວແລ້ວ ລັກຫລິ້ນຊູ້) ແລະຜິດຖຽງກັນ (ຍາດກັນເປັນໃຫຍ່ໃນພຣະວິຫານ) ຕລອດເຖິງການຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມ (ເປັນຄົນສອງໃຈ ເຊື່ອພຣະເຈົ້າແດ່ ຂາບໄຫວ້ພຣະທຽມແດ່) ເຮືອງດັ່ງກ່າວນີ້ເຮັດໃຫ້ມີຜູ້ປະກາດປອມເກີດຂຶ້ນ. ເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ກໍເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ພິຈາລະນາສະພາບຂອງເຂົາ. ເຮົາເຊັ່ນດຽວກັນຫາກບໍ່ຮຽນພິຈາລະນາສະພາບຂອງເຮົາໆອາດເປັນແນວນັ້ນໄດ້.

ຢ່າລະເລີຍຄວາມຂັດແຍ່ງ (7:8-9).

1. ບອກນັກຮຽນວ່າ ການເຂົ້າໃຈຜິດ, ການເອົາແຕ່ໃຈຕົວເອງ (ຄົນລາວມັກເວົ້າວ່າ ເອົາແຕ່ຮູ້ຕົວເອງ) ມັກເກີດຂຶ້ນສະເໝີ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າເຮົາໃຊ້ຊີວິດຝ່າຍເນື້ອໜັງ, ແລະຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າທຸກຄົນຄິດຢາກເຮັດດີໃນຖານະທີ່ເປັນຄຣິສຕຽນ ແຕ່ການເຮັດດີນັ້ນລາງເທື່ອກະບໍ່ຖືກເລື້ອຍໄປ ຫລືລາງເທື່ອໄປຜິດຕໍ່ຮະບຽບຫລືຜິດຜູ້ໃດຜູ້

ນຶ່ງກະເປັນໄດ້. ຕົວຢ່າງ ຂໍ້ 8 ໂປໂລກໍມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນໃນຣະຫວ່າງໂປໂລເອງກັບພີ່ນ້ອງໂກຣິນໂທ ເພາະຈິດໝາຍຂອງໂປໂລເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງໂກຣິນໂທທຸກໃຈເຊັ່ນໄດ້ເຫັນ ໃນບົດຮຽນນີ້ວັກ 1 ຂໍ້ 2 ຂ້າງເທິງ ທີ່ ບອກເຕືອນເຂົາ ແຕ່ພວກເຂົາກັບທຸກໃຈ ລາງຄົນກໍຄຽດ ແຕ່ສຸດທ້າຍເຂົາກໍກັບໃຈ ແລະໂປໂລກໍບໍ່ໄດ້ເສັ່ງໃຈ ທີ່ໄດ້ເຕືອນເຂົາ. (ອ່ານຂໍ້ 8).

2. ບອກນັກຮຽນວ່າ ຈົ່ງເອົາຕົວຢ່າງໂປໂລ ເມື່ອເຮົາບໍ່ເຂົ້າໃຈກັນ, ຂັດແຍ່ງກັນ ເຮົາຢ່າລະເລີຍປະໄວ້ໃຫ້ດີ ເອງ ເຮົາຈົ່ງໄປທຳຄວາມເຂົ້າໃຈກັນ ດີກວ່າເຮືອງຈະບານປາຍ ຫລືໃຫຍ່ຂຶ້ນຈົນແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້.

ຈົ່ງເສັ່ງໃຈແລ້ວຍອມກັບໃຈ (7:10-11).

1. ເຮົາຈົ່ງເປັນຜູ້ຍອມຖອມຕົວເມື່ອຮູ້ວ່າຕົນເອງຜິດຈົ່ງຍອມຮັບຜິດ ແລ້ວບໍ່ເຮັດອີກ. ເມື່ອເຮົາໄປຫາພີ່ນ້ອງ ຫາກເພິ່ນເຮັດຜິດໃຈເຮົາໃຫ້ຈຳໄວ້ວ່າ "ໃຫ້ລະມັດລະວັງສິ່ງທີ່ເຈົ້າເວົ້າ ເພື່ອຮັກສາຊີວິດຂອງຕົນ ເພາະຄົນທີ່ ເວົ້າບໍ່ລະມັດລະວັງກໍທຳລາຍຕົນເອງ" (ສຸພາສິດ 13:3). ສ່ວນອີກຜູ້ນຶ່ງນັ້ນຈົ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ "ຄຳຕອບທີ່ອ່ອນ ຫວານລະງັບຄວາມໂກດໄດ້ ແຕ່ຄຳເວົ້າທີ່ຫຍາບຄາຍຍົວະໃຫ້ເກີດຄວາມໂກດ" (ສຸພາສິດ 15: 1).

2. ໂປໂລບອກວ່າ "ດ້ວຍວ່າຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້ານັ້ນຍ່ອມເຮັດໃຫ້ກັບໃຈເສັ່ງໃຫມ່ ຊຶ່ງນຳໄປສູ່ຄວາມພິ່ນໂດຍບໍ່ຄວນກິນແຫນງ ແຕ່ຄວາມທຸກໃຈຕາມຢ່າງໂລກນັ້ນ ຍ່ອມນຳໄປເຖິງຄວາມ ຕາຍ" (ຂໍ້ 10).

ຈົ່ງຫາທາງແກ້ໄຂ (7:11-12).

1. ຂໍ້ 11 ພາສາລາວເວົ້າວ່າ "ເອົາໃຈໃສ່ທີ່ຈະ (ແກ້ຕົວ) ຫລາຍເທົ່າໃດ" ສ່ວນພາສາອັງກິດເວົ້າວ່າ clear yourselves (NLT2) ແປວ່າແກ້ໄຂໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເພາະວ່າພາສາລາວ ຄຳວ່າແກ້ຕົວ ກັບແກ້ໄຂມີຄວາມໝາຍ ຕ່າງກັນ.

2. ສິນທະນາຖາມນັກຮຽນວ່າ ທ່ານເຄີຍໄດ້ຍິນຄຳກ່າວວ່າ (ຄົນດີຊອກແກ້ໄຂ ຄົນຈັ່ງໄຮຊອກແກ້ຕົວ) ບໍ່? ທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ? ໃຫ້ເວລານັກຮຽນອອກຄຳເຫັນ, ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຈະຕ້ອງເປັນ ຄຣິສຕຽນທີ່ຊອກແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາບ ບໍ່ແມ່ນແກ້ຕົວ ຫລືແກ້ໜ້າ.

3. ຂໍ້ 12 ໂປໂລແກ້ໄຂຄວາມຜິດພາດ ເພື່ອຄວາມຂັ້ນຂັນແຂງທີ່ພວກເຈົ້າມີຕໍ່ເຮົານັ້ນ ຈະໄດ້ປາກົດແກ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍຊ່ອງພຣະພັກພຣະເຈົ້າ

ພິຈາລະນາຮັບຜິດຊອບ (7:13-16).

1. ໂປໂລພໍໃຈກັບພື້ນຜູ້ໂກຣິນໂທທີ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເອົາຂ່າວປະເສີດ, ຕ້ອນຮັບອັດສາວິກຕີໂຕ, ພໍໃຈໃນການທີ່ໄດ້ຮັບຈິດໝາຍແລ້ວກິນແໜງໃຈຍ້ອນການເຮັດຜິດ ຈຶ່ງພາໃຫ້ພວກເຂົາກັບໃຈໃໝ່, ໂປໂລໃຊ້ຄຳວ່າໄດ້ຮັບຄວາມຊູໃຈ (ອ່ານ ຂໍ້ 13).

2. ການເດີນທາງຂອງຜູ້ປະກາດນັ້ນຈະຕ້ອງໄປພັກພາອາສັຍຢູ່ກັບບ້ານຜູ້ເຊື່ອ ແລະພຣະເຈົ້າຈະບັນດານໃຫ້ຄອບຄົວນັ້ນດູແລເບິ່ງແຍງເຮືອງການຢູ່ກິນຂອງອັດສາວິກເອງ ໃນການພັກພາອາສັຍນັ້ນຈະກາຍເປັນຄວາມໃກ້ຊິດແລະເພີ່ມຄວາມຮັກແພງຮະຫວ່າງສາວິກແລະຄຣິສຕຽນໂກຣິນໂທຫລາຍຂຶ້ນ. "ທ່ານກໍເພີ່ມຄວາມຮັກໃນພວກເຈົ້າຫລາຍຂຶ້ນ" (ຂໍ້ 15ຂ).

3. ອ່ານ (ລູກາ 9:3-4). ພຣະເຢຊູສັ່ງສາວິກວ່າ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາວ່າ, "ຍ່າເອົາສິ່ງໃດໄປໃຊ້ຕາມທາງຄືຍ່າເອົາໄມ້ຄ້ອນເທົ່າ ຫລືຖົງ ຫລືອາຫານ ຫລືເງິນ ຫລືເສື້ອສອງໂຕແລະຖ້າເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຫລັງໃດກໍໃຫ້ອາສັຍຢູ່ໃນເຮືອນຫລັງນັ້ນຈົນກວ່າຈະຈາກໄປ" ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕຽນຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບການຢູ່ກິນຂອງຜູ້ນຳຂ່າວດີມາຍັງບ້ານເຮືອນ ຫລືຄຣິສຕະຈັກຂອງຕົນ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຽສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ແກ້ໄຂຄວາມຂັດແຍ່ງ

ຂັ້ນພຣະຄັມພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນໂທ 10
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄັມພິ:	2 ໂກຣິນໂທ 10
ແນວຄິດທຳອິດ:	ຜູ້ແກ້ໄຂການຂັດແຍ່ງຄວນເປັນຜູ້ໜ້າໜັບຖື, ຜູ້ມີວິທີການ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະແກ້ໄຂຄວາມຂັດແຍ່ງໃນໂບດແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໜ້າໜັບຖືຈັດຕຽມວິທີການເປັນຂັ້ນຕອນໄປ.

ບົດນຳ

ກ່ອນອື່ນເຮົາຈະມາທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳວ່າຂັດແຍ່ງ (Conflict) ແມ່ນຫຍັງ? ມັນເກີດຂຶ້ນມາດ້ວຍຢ່າງໃດ? ເມື່ອມີຄວາມຂັດແຍ່ງເຮົາຈະເຮັດແນວໃດ? ເວົ້າງ່າຍແລ້ວຄວາມຂັດແຍ່ງແມ່ນການບໍ່ລົງລອຍກັນ, ບໍ່ເປັນອັນດຽວກັນ, ຫາກເປັນຄົນກໍແມ່ນຄົນສອງຈິດສອງໃຈ ຫລືຫາກມີສອງຄົນກະແມ່ນເວົ້າຂັດກັນ, ຄວາມຄິດແຕກຕ່າງກັນ ແລະການຂັດແຍ່ງນີ້ອາດນຳຜົນເສັຽມາກະເປັນໄດ້ ຫລືຖ້າຮູ້ຈັກໝູນໃຊ້ກໍຈະນຳຜົນດີມາອີກດ້ວຍ. ຄົນເຮົາທຸກຄົນຍ່ອມມີການຂັດແຍ່ງກັບຜູ້ອື່ນ ຫລືກັບຕົນເອງ, ໂປໂລເກີດມີຄວາມຂັດແຍ່ງກັບຄົນກຸ່ມນຶ່ງໃນເມືອງໂກຣິນໂທ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນໂປໂລເປັນຜູ້ນຳຄວາມຂັດແຍ່ງມາ ແຕ່ແມ່ນຄົນກຸ່ມທີ່ຊອກຕິຕຽນໂປໂລຕ່າງຫາກທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມຂັດແຍ່ງ.

ໃຊ້ສະຖານະແກ້ໄຂ (2 ໂກຣິນໂທ 10:1-2).

1. ໂຮງຮຽນພຣະຄັມພິສອນວ່າ ຫາກພົບກັບຄົນເປັນທາງການ ໂທຣະສັບເປັນທາງການ, ຂຽນຈົດໝາຍເປັນທາງການ ແລະສິ່ງໃດທີ່ເປັນທາງການນັ້ນຢ່າລືມໃຊ້ສະຖານະຫລືນາມມະຍົດ(Title) ຕົວຢ່າງພົບກັບຄົນທີ່ບໍ່ຮູ້ກັນ: ສະບາຍດີ ຂ້ອຍແມ່ນອາຈານສິງຄຳ (ນາມສົມມຸດ) ເພື່ອຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ຮູ້ວ່າທ່ານແມ່ນຜູ້ໃດ? ການແນະນຳຕົວແນວນີ້ຈະເປັນການງ່າຍໃນການຕິດຕໍ່ພົວພັນວຽກງານ.
2. ໂປໂລໃຊ້ສະຖານະໃນຈົດໝາຍຂອງເພິ່ນວ່າ "ເຮົາຄືໂປໂລ" ສັງເກດວ່າໂປໂລບໍ່ໃຊ້ຄຳວ່າ ອັດສາວິກໂປໂລ ທັງນີ້ກໍເພາະວ່າ ໂປໂລບໍ່ແມ່ນຄົນແປກໜ້າສຳລັບພື້ນຜູ້ໂກຣິນໂທ. ພໍແຕ່ອອກຊື່ໂປໂລເທົ່ານັ້ນເຂົາຮູ້ວ່າອັດສາວິກໂປໂລ ເມື່ອຮູ້ແລ້ວເຂົາຍອມເຊື່ອຟັງ ແລະອ່ານຈົດໝາຍນັ້ນ.
3. ເຫດຜົນທີ່ບໍ່ອອກນາມມະຍົດກໍເພາະໂປໂລຢາກເວົ້າ ຫລືຢາກຂໍຮ້ອງເປັນການສ່ວນຕົວ ແລະສຳລັບສ່ວນບຸກຄົນທີ່ຄິດແລະເວົ້າຫາເຮືອງໃສ່ໂປໂລ. (ອ່ານຂໍ້ 1-2).

ບໍ່ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ (2 ໂກຣິນໂທ 10:3-6).

1. ຄວາມຮຸນແຮງບໍ່ແມ່ນລັກສະນະຂອງຄຣິສຕຽນ ແຕ່ແມ່ນຂອງຝ່າຍໂລກ (ອ່ານການຕໍ່ສູ້ຝ່າຍໂລກໃນບົດຮຽນ).

2. ການຕໍ່ສູ້ແບບຄຣິສຕຽນ ຂອງໂປໂລ ອ່ານ ຂໍ້ 3-4

3. ແບບແຜນການຕໍ່ສູ້ຂອງຄຣິສຕຽນ 1. ຮັກເພິ່ນຫລາຍກວ່າເກົ່າ. 2. ສະແດງຄວາມກະຣຸນາເພີ່ມອີກ. 3. ຊ່ວຍເຫລືອເພິ່ນຍາມເພິ່ນຕ້ອງການ. 4. ເສຍສະລະຊັບສິນແລະເວລາເພື່ອເພິ່ນ. 5. ຖອມຕົວຍອມເສັງປຽບ. 6. ເປັນຜູ້ສ້າງສັນຕິສຸກ. 7. ຕັ້ງໝັ້ນໃນຫລັກຄວາມເຊື່ອ. 8. ເອົາຄວາມຈິງຄາດແອວໄວ້. ຫາກເຮົາໃຊ້ອາວຸດທີ່ກ່າວວ່າເຮົາຈະຊະນະແບບສວຍງາມກວ່າຊະນະສົງຄາມຝ່າຍໂລກ ຊຶ່ງສຸດທ້າຍມີການເສັງຫາຍຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ. "

ເວົ້າແລະເຮັດຢ່າງດຽວກັນ (2 ໂກຣິນໂທ 10: 7-11).

1. (ຂໍ້ 7). ແປວ່າ ຜູ້ໃດກໍຕາມເຊື່ອໃນໃຈຂອງຕົນວ່າເປັນຄຣິສຕຽນຢ່າງຄັກແນ່ ຜູ້ນັ້ນກໍຄວນປະຕິບັດຕົນເໝາະສົມເປັນຄົນຂອງພຣະຄຣິດ ຄືໃຫ້ເວົ້າ ແລະເຮັດຕາມຄຳເວົ້າ.

2. ໂປໂລເປັນອັດສາວິກທີ່ຍິດໝັ້ນໃນຄຳເວົ້າ. " ຈົ່ງໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຂົ້າໃຈດັ່ງນີ້ວ່າ ເມື່ອເຮົາບໍ່ຢູ່ ເຮົາເວົ້າໄວ້ໃນຈິດຫມາຍຂອງເຮົາຢ່າງໃດ ເມື່ອເຮົາມາແລ້ວເຮົາກໍຈະເຮັດຢ່າງນັ້ນ" (ຂໍ້ 11).

ແກ້ບັນຫາໂດຍເວົ້າເຖິງເຣື່ອງໃຫຍ່ (2 ໂກຣິນໂທ 10:12-18).

1. (ຂໍ້ 12-13). ພວກເຮົາມັກອ້າງວ່າ ເຮົາເຮັດອັນນັ້ນ, ອັນນີ້ ເພື່ອໂບດ, ເພື່ອພຣະເຈົ້າ, ເປັນຄືຜູ້ໃຫຍ່ຜູ້ນຶ່ງ. ສ່ວນໂປໂລບໍ່ກ້າຍົກຕົວເອງຂຶ້ນປຽບທຽບກັບຜູ້ອື່ນຊຶ່ງເປັນການແຂ່ງຂັນຊິງດີຊິງເດັ່ນກັນ ເພາະການເຮັດແນວ ນັ້ນໂປໂລຖືວ່າ ເປັນຄົນຂາດສະຕິປັນຍາ, ຖ້າຈະອວດແທ້ໆກໍໃຫ້ອວດຕາມຂອບເຂດທີ່ພຣະເຈົ້າຊິງຈັດໄວ້.

2. ເນັ້ນໜັກຂໍ້ 12 "ຖ້າຜູ້ໃດຈະອວດ ກໍຈົ່ງເອົາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າມາອວດເທິນ"ເພາະຄົນທີ່ຍົກຍ້ອງຕົວເອງບໍ່ເປັນທີ່ນັບຖືຂອງຜູ້ໃດ ແຕ່ຄົນທີ່ໜ້ານັບຖືນັ້ນ ຄືຜູ້ທີ່ພຣະອົງເຈົ້າຊິງຍົກຍ້ອງ "

ຫວ

ຄຳແນະນຳສຳລັບຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 13 ເພິ່ງໃນພຣະຄຸນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	2 ໂກຣິນໂທ 12:1-10
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	2 ໂກຣິນໂທ 12:1-10
ຈຸດປະສົງສຳຄັນ:	ພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າມີອຳນາດໃນຊີວິດຂອງເຮົາ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເຮົາຈະຮູ້ວ່າພຣະຄຸນມີອຳນາດຊ່ອຍເຮົາແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຖິງແມ່ນຊີວິດເຮົາຈະເປັນແນວໃດກໍຕາມພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າມີອຳນາດຊ່ອຍເຮົາໄດ້.

ບົດນຳ

ໂກຣິນໂທເປັນເມືອງທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະທຽມ, ເຕັມໄປດ້ວຍການຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆ ຕລອດເຖິງໂສເພນີຢ່າງອອກໜ້າອອກຕາກາຍເປັນຂອງປົກກະຕິຂອງເມືອງນັ້ນ ແລະເມືອງໂກຣິນໂທນີ້ເອງໄປໂລໄດ້ປະກາດຈຶ່ງມີໂບດເກີດຂຶ້ນຊຶ່ງຄຣິສຕຽນເມືອງນີ້ອາໄສຊີວິດໃນສັງຄົມຝ່າຍໂລກ ແລະສັງຄົມຝ່າຍຄຣິສຕຽນ ແລະສິ່ງເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຖ່ວງດຶງຄວາມຈະເຣີນຂອງເຂົາໃຫ້ຊ້າລົງ. ສ່ວນໂປໂລຜູ້ເປັນຜູ້ນຳຂ່າວປະເສີດມາຮອດເຂົາກໍບໍ່ກ້າເວົ້າເປັນບາງສິ່ງບາງຢ່າງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຣື່ອງນິມິດທີ່ເພິ່ນເຫັນມາເວົ້າໃຫ້ເຂົາຟັງ.

ສັມຜັດກັບພຣະເຈົ້າ (2 ໂກຣິນໂທ 12:1-6).

- ໂປໂລບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເປັນປໂຍດຫລືບໍ່ ທີ່ຈະກ່າວເຣື່ອງນິມິດເພາະບໍ່ມີຫລັກຖານໃຫ້ເຂົາເຫັນ ແລະສິ່ງທີ່ເພິ່ນຈະກ່າວນັ້ນມັນເກີນກວ່າຄວາມຄິດຂອງມະນຸດຈະເຂົ້າໃຈໄດ້, (ຂໍ້ 1).
- ໂປໂລໄດ້ກ່າວເຖິງຕົວເພິ່ນເອງໃນ 14 ປີທີ່ຜ່ານມາວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັບເພິ່ນຂຶ້ນໄປສວັນຊັ້ນສາມ. ຂຶ້ນໄປເຖິງທີ່ສຸຂເສີມ ອັນໝາຍເຖິງສວັນ, ຕາເພິ່ນໄດ້ເຫັນ, ທູເພິ່ນໄດ້ຍິນສຽງພຣະເຢຊູ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເປີດເຜີຍເທື່ອ.

ໂປໂລຕໍ່ໜ້າຮາຊບັນລັງ (2 ໂກຣິນໂທ 7-8).

- ໂປໂລໄດ້ອວດເຣື່ອງຂຶ້ນໄປສວັນຊັ້ນສາມໃຫ້ພີ່ນ້ອງໂກຣິນໂທຟັງ ແຕ່ກໍຍັງຈຽມຕົວຢ້ານຜູ້ອື່ນເວົ້າວ່າອວດເກີນໄປຈຶ່ງເວົ້າເຖິງສັ່ງໜາມຂອງຮ່າງກາຍ (ຂໍ້ 7).
- ສັ່ງໜາມຂອງຮ່າງກາຍທີ່ໂປໂລປະເຊີນມີສີ່ຢ່າງໃຫ້ເບິ່ງໃນບົດຮຽນ.

3. ສິນທະນະກັບນັກຮຽນວ່າ ທ່ານມີສັງເກດໜ້າອັນໃດໃນການປະກາດເຣື່ອງຂອງພຣະເຢຊູ?
4. ສິນທະນະກັບນັກຮຽນວ່າ ເປັນຫຍັງໂປໂລຈຶ່ງທົນແລະຊະນະສັງເກດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້?

ໂປໂລເຫັນພຣະຄຸນອັນຖ້ວມລົ້ນ (2 ໂກຣິນໂທ 12:9-10).

1. ໂປໂລໄດ້ຍິນສຽງຈາກສັ່ນສາມ ພວກສາສນາສາດສັນນິຖານວ່າເປັນສຽງຂອງພຣະເຢຊູທີ່ກ່າວວ່າ “ການທີ່ເຈົ້າມີຄຸນຈາກເຮົາ ກໍພໍສຳລັບເຈົ້າແລ້ວ ດ້ວຍວ່າຄວາມອ່ອນແອມີຢູ່ທີ່ໃດ ເດດຂອງເຮົາກໍມີຮິດຂຶ້ນ ເຕັມຂະນາດຢູ່ທີ່ນັ້ນ” ເຫດສັນນັ້ນເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນບັນດາຄວາມອ່ອນແອຂອງເຮົາດີກວ່າ ເພື່ອຮິດເດດຂອງພຣະຄຣິດຈະບັງຮົ່ມເຮົາໄວ້ ” (ຂໍ້ 9) ແປວ່າ ໂປໂລໄດ້ອວດອ້າງວ່າການທີ່ເພິ່ນເປັນຢູ່ຕະຫຼອດເຖິງການປະກາດທີ່ເປັນໄປໄດ້ນັ້ນແມ່ນພຣະເຢຊູຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງໂປໂລ ແລະພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃຫ້ກຳລັງວັງຊາໃນຂະນະທີ່ໂປໂລອ່ອນແອນັ້ນ.
2. ໂປໂລຊື່ນໃຈອວດອ້າງ ແລະສາຣະພາບວ່າການທີ່ເພິ່ນຍອມຮັບວ່າເພິ່ນເປັນຄົນອ່ອນແອໃນການຖືກຫມິ່ນປະມາດ, ໃນຄວາມຍາກລຳບາກ, ໃນການຖືກຂົ່ມເຫັງ, ແລະໃນຄວາມຍາກຈົນນັ້ນເປັນການດີ ເພາະວ່າສິ່ງທັງໝົດນັ້ນໄດ້ເຮັດໃຫ້ເພິ່ນກາຍເປັນຄົນເຂັ້ມແຂງໂດຍອາສັຍພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ.

ຫວ